

Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Sfintei Virginia, Trâmbița lui Dumnezeu

În ziua aceasta de întreită sărbătoare Ne strângem cu voi, fiilor martori ai venirii Mele cuvânt pe pământ, că avem amintirile care Ne strâng, și care se strâng într-o singură zi de aducere aminte a lucrărilor Mele cerești cu voi pe pământ aici, o, și Ne strânge trâmbița Mea Verginica pentru amintirea zilei venirii ei între sfinți, și apoi amintirea ei de piatra de temelie a Sfintei Sfintelor Mele din vremea aceasta a Mea cu voi și a pecetluirii grădiniței tainei cuvântului Meu și a pietricelei albe, locaș al mărturiilor lucrării cuvântului, chivotul de pe masa cea tainică a Sfintei Sfintelor Domnului, o, fiilor.

Strângem, așadar, ca în fiecare an cele trei zile de amintire sfântă a celor din cer cu voi la lucrul tainelor Mele cu voi, că în ajun de sfânt Andrei cu douăzeci și opt de ani în urmă s-a ridicat la cer slujire de așezare și de pecetuire a grădiniței cuvântului și a chivotului din ea, și am avut la slujire arhieriei cerești alături de cel de pe pământ martor al zilei de taină de atunci, iar lângă el și lângă slujitorii de aici au stat cu mare slavă și cu putere sfântă patru arhieriei din cer: Vasile, Grigore și Ioan, și încă Andrei dintre cei doisprezece apostoli ai Mei, și toți au pus cuvântul și darurile lor și mărturia lor pentru așezarea primei pietre de Nou Ierusalim aici, pe pământul român, și au stat cu toții și a doua zi, ziua sfântului Andrei, iar laolaltă încă următoarea zi ziua așezării între sfinți a trâmbiței Mele Verginica, și iată-Ne strânși cu amintirile, fiilor, și cu cei sărbătorii lângă voi, și unii altora aducem sărbătoare și stat la masă Noi și voi și pus pe masă hrană de cuvânt, fiilor.

Voiesc să fie mângâierea cu Noi și cu voi la masă în ziua aceasta mare, fiilor, căci amintirile mângâie dureros și la Noi și la voi.

O, ce mult am iubit să vin pe pământ acum două mii de ani, chiar dacă am venit să Mă doară, fiilor!

O, ce mult am iubit să vin pe pământ iarăși acum cu taina cuvântului gurii Mele, care a răsunat la urechea unui popor prin trâmbița Mea Verginica vreme de douăzeci și cinci de ani!

O, fiilor, ce mult am iubit și ce mult iubesc să vin la voi cuvânt și să tot vin, ca să vă am și să vă știu ai Mei pe voi! Am ridicat la Tatăl rugăciuni să vă păzească El mult cu tot cerul ca să nu vă pierd, o, că pe mulți i-am pierdut și Noi și voi și nu-i mai avem de iubire și de ajutor sub crucea de azi a venirii Mele, pe care o port cu voi, și am rugat pe Tatăl pentru voi, fiilor.

Mai întâi am pierdut pe arhierul martor, că el a fost tras între cei care l-au lăcăuit și l-au făcut asemenea lor, a celor care calcă peste voia Mea pentru voia lor, și care n-au grijă de cei peste care stau ei sub nume de păstori.

Am pierdut apoi pe rând pe cei care unul după altul s-au luat apoi și s-au tras de sub cruce din lipsă de dragoste și din nemulțumirile lor și pentru multele lor dorințe, și au rămas aceștia niște amintiri pentru noi, iar noi niște amintiri pentru ei, amintiri cu durere.

Fiilor, fiilor, voi știți, nu vă mai spun vouă că și durerile mângâie când suntem împreună pe cale și purtăm dureri, și mulți au crescut mari la Dumnezeu prin dureri, fiilor, prin așa fel de naștere.

Avem la masa de azi pe Verginica sosită cu familia ei din cer, cu cei care sunt lângă ea adunați rând pe rând, după ce ea s-a așezat sus spre întâmpinarea celor ce sosesc sus, adăugându-se ei lucrului cel de sus pentru lucrul cel de jos al cuvântului Meu pe pământ. O, ei văd de sus ca în oglindă toate amintirile durerilor care au încercat mersul Meu cu un popor

puțin de tot cunoscător de Dumnezeu, puțin de tot, fiilor, căci cine ajunge la duh de nemulțumire, de cărtire, de sminteală, de necredință apoi, și căderi apoi în slăbiciuni ca pe pământ peste cei fără drag de Dumnezeu în ei, o, puțini de tot au înțeles aceștia calea cea slăvită pentru mersul cel cu Domnul, puțini, puțini au priceput dintre ei ce înseamnă și ce este Dumnezeu, ca să-L poată apoi urma doar pe El, și să nu piară loviți de faptele neascultării, de lipsa rugăciunii cu putere în ea și cu calea ei spre Domnul.

O, fiilor, durerile aduc puteri mari pentru ele, și nu știu aceasta cei nepregătiți prin dureri. Durerile sunt școala cea mai de sus a iubirii și sunt ele slavă numai pentru cei ce iubesc. Au rămas cu Mine și cu voi numai cei care au purtat dureri pe calea slavei venirii Mele cuvânt pe pământ. Se uită la Mine trâmbița Mea, Verginica Mea și-Mi soarbe cuvintele și știe tot tâlcul lor și stă ea de vorbă cu cei cu care și-a făcut ceată în cer, și care văd și ei acum amintirile care au durat atât, de fiecare dată când era de purtat dureri și încercări, căci cu multul și cu tot clarul lor ele pot fi văzute și privite de sus, căci amintirile sunt sărbătorite și în cer ca și pe pământ.

O, Verginica, Mea, Ne-am strâns în ziua ta de serbare cu toate cele trei zile de taină ce-rească, cu toată biruința lucrată atunci, și cu toată durerea de după aceea. Stăm la masă de cuvânt, și ești serbată de sfinți, o, Verginica, Mea, și împărțim mângâiere sus și jos, căci și durerile aduc mângâieri pentru cei ce știu ce înseamnă Dumnezeu și toată taina Lui cu cei ce Îl poartă în ei.

O, scumpă trâmbicioară, hai să cuvântăm la masa amintirilor, hai să deslușim împreună câtă putere aduc durerile peste cei ce le trec fără să se clatine, ba chiar să crească ei prin dureri, așa cum și tu ai avut parte să te călești pentru Domnul tău prin dureri mereu, o, trâmbița Mea cea de apoi.

— *O, binecuvântați sunt fiii durerii, Doamne, de mii de ori sunt binecuvântați cei ce înțeleg ce înseamnă Dumnezeu și mersul cu Dumnezeu pe cale! Și iarăși, abătuți și triști mereu sunt cei care nu-și înțeleg propria lor minte și simțire, care îi abat mereu pe ei spre nemulțumire, spre neumilință și nerăbdare, de vreme ce nu cunosc ei cum este calea Domnului. De aceea nici fapte nu-și zidesc aceștia, și care să le ajute în ziua răsplătirii cea după fapte.*

Prin faptele tale duhovnicești și frățești, așa îi poți ajuta pe mulți să-L cunoască, să-L simtă pe Dumnezeu, Care poartă de grijă tuturor ca un tată, și să dorească ei după Domnul, după Cel ce are așa fii lucrători de fapte mari pe pământ.

Nimănui să nu spui „nu” dacă te roagă ceva, că atunci Domnul stă acoperit de cel ce cere sprijinul tău și se uită cum îi răspunzi, cu da sau cu nu, și iată câtă cunoștință trebuie să ai și câtă faptă ca să-L poți ști și înțelege pe Dumnezeu și calea cu frații.

O, fiilor de azi ai lui Dumnezeu Cuvântul, iată ce vă spun: În rânduiala mea de miezul nopții se strângeau creștinii la rugăciune în căsuța de locuință mie, iar eu noapte de noapte aduceam Domnului citirea psalmului 118, și îl aveam ca pe un râu care spală, ca pe un săpun care curăță tot ce te murdărește din părți într-o zi, ca pe o alifie peste lovături noi și vechi, ca pe o petrecere cu Domnul, cu doctorul, cu Cel ce te veghează cu atâta grijă și dor. Mă simțeam ca un ucenic care învață, ca o școlăriță care învață pentru note bune, cu duh blând și smerit față de toți cei din cer și cei de pe pământ, și eram pătrunsă toată de dragoste de Dumnezeu.

Vă îndemn la duh de rugăciune, fiilor, că la rugăciune știți și voi să vă așezați după rânduiala creștinească, dar la duh de rugăciune vă așează doar dragostea de Domnul și nevoia sufletului de a sta cu El în petrecere sfântă cu duhul blând și smerit. O, pace vouă și între voi, ca să aveți trecere la Domnul cu rugăciunea, fiilor! Iertați, și vi se va ierta când cereți Domnului iertare pentru greșelile voastre! Nu greșiți dragostei, căci dragostea este

de la Dumnezeu și se duce la Dumnezeu, iar nedragostea este de la diavol, și fiecare își primește plata faptelor sale adunate pentru plata lor.

Tot ce vine spre voi e rodul faptelor voastre, rod bun sau rău, fiilor, așa să știți și așa să credeți voi. O, învățați bine ca să știți pe dinafară ce lucrează duhul frăției întru Hristos, ce face el între frați, ce jertfă se așteaptă de la cei ce înțeleg ce este calea lui Hristos și faptele de pe cale, iar până nu se va ști bine ce este mersul cu Domnul și cu frații, o, nu va fi pacea aceea care arată că este Domnul între frați.

O, și vă mai îndemn, uitându-mă la voi și între voi de aici, de sus, de unde se vede atât de bine văzutele și nevăzutele voastre, vă îndemn cu trâmbițare peste tot poporul și vă rog pe toți, fiilor, dezvărați-vă de orice gândiri sau vorbiri sau cuvinte care nu pot fi scrise în cartea vieții pentru mântuirea voastră, și cereți stăruitor cu multul să vă șteargă Domnul cele scrise împotriva voastră cuvinte sau fapte. O, nu uitați aceasta, eliberați-vă de orice vorbe și fapte care nu vă pot duce la Dumnezeu, și pe El la voi pe pământ. Fiți plini de veghe sfântă și dulce, pentru ca să puteți croi cale pentru rugăciunile voastre, și numai apoi să le ridicați și să le îndreptați spre Domnul, că altfel ele se strâng împotriva voastră și vă vor judeca ele că le-ați trimis, și nu le-ați împlinit așa cum le-ați cerut.

Unul pentru altul, asta înseamnă veghea cea sfântă, fiilor. Pe Domnul nu trebuie să te superi ca pe om, ci primește totul ca de la Dumnezeu fără să te superi, căci Domnul știe cu ce te poate vindeca, iar dacă sufletele se vor vindeca vor veni spre bine și trupurile, că Domnul va da, căci dacă-i ceri unui om să se roage pentru tine te ia în spate cu suferința ta și se îmbolnăvește și el ca și tine, dar sufletul îi rămâne tot bolnav, tot ca și trupul, și mai bine este să-l rogi pe cel bolnav să-și lase păcatele, de la care vin suferințe apoi peste trup.

O, fiilor, ce mult v-aș învăța! O, stați cu Domnul și învățați de la El iubirea de Dumnezeu și de frați, și altă fericire să nu doriți voi cu nici un chip, fiilor.

Așa i-am învățat, Doamne, pe ei acum, și m-au privit oaspeții cei cerești, cu care am venit la masa amintirilor Noastre, iar Noi lucrăm peste ei sus și jos mângâierea, o, Doamne.

— O, cu ce dulce glas ai sunat deșteptarea peste popor în ziua ta de slavă, o, trâmbița Mea! Lucrăm pe inimi să așezăm tot ce este din cer, lucrăm mereu. Am rugat pe Tatăl să-i păzească El, iar lucrul cel ceresc să meargă, fiindcă avem de mers și de lucrat viață, și de biruit cu ea moartea din om, Verginica Mea.

O, fiilor, Ne ocrotește Tatăl, iar Noi să-I mulțumim mereu că suntem ai Lui, și suntem ai Lui prin ascultare, iar altfel nu.

Iar voi, cei ce-Mi purtați cuvântul către popor, o, cunoașteți-i dacă sunt sau nu ascultători cu iubire și cu cunoașterea sau nu de Dumnezeu prin purtarea și faptele lor.

O, aș voi să vrea fiecare fiu să-l țină la colț pe diavolul, să-l țină departe și să n-aibă de ce să se apropie, ba să aibă de ce să fugă și să tot fugă de cei ce au prin ascultare cu iubire și cu fapte mari binecuvântarea Mea peste ei.

Iar în ziua aceasta vă dau îmbrățișarea Mea vouă, celor de sus și celor de jos, ca dar de mângâiere pentru amintiri cu durere pentru ele, o, fiilor. Amin, amin, amin.

01148-12-2019